

[Начало](#) > Други уместни правила относно жалби, средства за правна защита и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда

Други уместни правила относно жалби, средства за правна защита и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда

Средства за защита срещу бездействие на администрацията (административна пасивност)

Непроизнасянето на административния орган в установения срок се счита за мълчалив отказ за издаване на акта и може да бъде оспорено от заинтересованите лица (НПО се считат за заинтересовани лица за административни актове в областта на околната среда). Когато производството е образувано пред конкретен орган и посоченият орган трябва да направи предложение до друг орган за издаване на акта, мълчалив отказ настъпва, независимо дали органът, който трябва да издаде акта, е бил сезиран с предложение.

Когато производството е образувано пред конкретен орган и посоченият орган трябва да направи предложение до друг орган за издаване на акта, ще настъпи мълчалив отказ, независимо дали органът, издал акта, е бил сезиран с предложение.

Когато е започната процедура пред определен орган и този орган е трябвало да направи предложение до друг орган за издаването на акта, мълчалив отказ възниква независимо от това дали органа, издал акта беше сезиран с предложение.

Когато мълчаливият отказ е отменен в рамките на административна или съдебна процедура за оспорване, изричният отказ, който е последвал преди решението за отмяна, също се счита за отменен.

Мълчаливият отказ може да се оспори по административен ред в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Когато на заинтересованите лица не е съобщено за образуването на производството, срокът за оспорване е двумесечен от изтичането на срока за произнасяне (чл. 84, ал.2 АПК)

Оспорване за законосъобразност по съдебен ред на мълчалив отказ или мълчаливо съгласие е допустимо в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Когато мълчаливият отказ или мълчаливото съгласие са били оспорени по административен ред, срокът започва да тече от съобщението, че по-горестоящият административен орган се е произнесъл с решение, а в случай, че органът не се е произнесъл - от крайната дата, на която е следвало да се произнесе. Когато прокурорът не е участвал в административното производство, той може да оспори акта до един месец от издаването му. Оспорването на административните актове с искане за обявяване на нищожността им, не е ограничено във времето (чл. 149 АПК).

Когато мълчаливият отказ или мълчаливото съгласие бъдат отменени, изричен отказ или изрично съгласие, последвали преди постановяване на решение на съда за отмяна, също се считат за отменени (чл. 172, ал.3 АПК)

Длъжностно лице, което не изпълни изискванията за оказване на съдействие и предоставяне на информация на заинтересованите граждани и организации, носи административнонаказателна отговорност по реда на предвидена в АПК процедура, без това да засяга действителността на административния акт (чл. 28, ал. 3 АПК).

Санкции за Санкции за фактическото неуважение към съда, напр.

Наказания за де факто презрението на съда, например:

- неизпълнение на решенията на съда когато решението на съда не се спазва и зачита.
- когато решението на съда не е последвано и уважаван.

Длъжностно лице, което не изпълни задължение, произтичащо от влязъл в сила съдебен акт, извън случаите по Дял пети (изпълнение на административни решения и решения на съда) от АПК, се наказва с глоба от 200 до 2000 лв.

Повторно нарушение от същия вид е наказуемо с глоба по 500 лв. за всяка седмица на неизпълнението, освен ако се дължи на обективна невъзможност. Санкции за друго нарушение на АПК се налагат на всяко лице, което не е изпълнило свое задължение в административния процес съгласно АПК, като той/тя заплаща 150 до 1500 лв., освен ако не подлежи на по-тежко наказание (чл. 304-305 АПК)

При виновно неизпълнение, съдебният изпълнител налага глоба от 50 до 1200 лв. на седмица на длъжностни лица, изпълняващи функции на държавен орган, до изпълнението на задължение за определено действие. Ако задълженият орган е колективен, на членовете му, гласували за изпълнение на задължението, глоби не се налагат. Същите глоби се налагат и при неизпълнение на задължението за въздържане от действие.

Други относими правила и административна/съдебна практика

Парламентът има задължение да уреди правните последици от обявяването на противоконституционността на закон. Междувременно съдилищата са задължени при решаване на делата да прилагат Конституцията и правните принципи, съгласно решение на [Конституционния съд по дело № 5/2019 г.](#) В законодателството не е възможен правен вакуум. Народното събрание трябва да уреди правните последици от прилагането на противоконституционния закон.

В съответствие с това решение и новата съдебна практика на Конституционния съд, Върховният касационен съд (ВКС) постанови решение № 71/6 април 2020 г. със същите заключения, предшестващо решението на Конституционния съд, по иска за обезщетение на основание на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Искът е за вреди, претърпени поради бездействие да бъдат уредени последиците на изменение на Закона за държавния бюджет в Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), признато за неконституционно. Съгласно заключението на съдебната експертиза за процесния период от ищеца са удържани 20% такси за производство на електроенергия от вятърна и слънчева енергия по чл. 35а ЗЕВИ (отменен от КС, дело No 13/2014). След отмяната от Конституционния съд на тази разпоредба - § 6, т. 2 и т. 3 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2014 г., последиците не са уредени. ВКС постанови, че държавата трябва да плати обезщетение от 564 986,04 лева на оператора на фотоволтаична централа, пострадал от бездействието на Народното събрание. Присъдената сума представлява сбор от дължимото обезщетение, част от лихвите върху него и направените съдебни разноски на трите съдебни инстанции. Съдът се мотивира, че обезщетението се дължи на неправомерно поведение на Парламента, който първо е приел закон, обявен за противоконституционен, и второ, поради бездействието си за уреждане на последиците - с други думи, потвърждава отговорността на държавата в случай на неизпълнение на задължението противоконституционните законови разпоредби да бъдат заменени.

■ Последна актуализация: 29/07/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.